

Какво значи „възкресение“?

Новини | Култура | на 03.05.2024 04:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Тази неделя у нас се празнува Великден, или казано с други думи - Възкресение Христово. Искаме да ти разкажем за този празник и да обясним защо е толкова важен за християните.

Всеки човек рано или късно се сблъсква с идеята за смъртта. Защото тя е едно от нещата, които отличават живите същества. Цветята, гълъбите, домашните любимци, хората не живеят вечно. Това е естествено. Но има нещо, което изглежда немислимо. Как така някой, който има мисли, чувства, характер - личност - изведнъж ще изчезне? И то завинаги?

Според много религии, включително и християнската, смъртта не е завинаги. Тази част от човека, която мисли и чувства, се нарича душа - и тази душа не умира. Разказът за възкресението на Христос (това, което се празнува на Великден) е именно за това.

Ето каква е историята: Христос е бог, следователно е безсмъртен - никога не умира, за разлика от хората. Той обаче приема да стане човек и да умре, да изпита смъртта. На третия ден обаче се съживява отново, възкръсва - и така показва на хората, че смъртта не е всесилна. И че един ден тя няма да е всесилна и за тях.

Тази история има много подробности, които постепенно ще научиш - най-малкото защото тя е в основата на нашата европейска култура и без нея няма как да разбереш много шедеври на музиката, великолепни картини или книги, които ще ти помогнат, когато след години сам започнеш да си задаваш големите въпроси на живота.

Но в основата ѝ е това много силно послание - да приемем, че смъртта съществува, но въпреки това да не губим вяра, да не смятаме, че всичко е обречено.

А идеята, че не всичко е загубено, също е естествена за хората. Хилядолетия наред те са гледали как природата умира - и после пак се съживява. Ти също помниш колко пусто и голо е едно зимно поле - а виж как е лумнала сега зеленината! Така лумва и надеждата у хората.

Древните египтяни почитали Озирис - бог, който бил убит и посечен, но неговата съпруга Изида събрала парчетата и го възкресила. Според древните гърци това се случило с бог Дионис, който бил роден повторно. Ти сигурно знаеш мита за Орфей, който слязъл в подземното царство и се върнал от там. Или за Персефона, дъщерята на богинята на плодородието Деметра. Най-старият познат мит за възкресение идва още от древните шумери - може би първата цивилизация, за която имаме сведения.

Според шумерите богинята Инанна слязла в подземния свят, за да види сестра си. Там тя била мъртва три дни и три нощи - преди баща ѝ да я съживи и тя да възкръсне.

Идеята за възкресението е идея за надеждата. А надеждата, като помислиш, е въпрос на вяра - да вярваш, че има смисъл, че в бъдещето има нещо, което си струва да чакаш. Че има защо да правиш добро, а не лошо. Ние няма как да знаем със сигурност тези неща, защото те не са материални, не можем да ги измерим с уреди, не можем да ги видим и пипнем, както можем да пипнем цъфналия отново розов храст. Но без тях ще бъдем обезверени и без-надеждни. Затова можем да изберем да вярваме в добрия край.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/4443-kakvo-znachi-vazkresenie](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

